

העלון טעון גניזה
עלון מס' 695
שבת שמיני עצרת
שנת תשפ"ג

העלון מוקדש לעילוי נשמת

אולגה זימבול בת אמילי ז"ל
יוסף בן רבקה ז"ל
רבקה בת אולגה זימבול ז"ל
דינה בת פורטונה ז"ל
אהרון בן מתתיהו ושרה ז"ל
חנניה בן אורלי ז"ל

לרפואה שלמה

יעקב קיקי בן יסמיה
כרמלה כונפטה בת רחל

ע"ש הצדיק המלוב"ן רבי ינון חורי זצוק"ל, זיע"א

יוצא לאור ע"י ארגון "חסדי ינון" 03-6182992

זמני שבת שמיני עצרת

פולג המנחה	הדלקת נרות	צאת שבת	רבינו תם
5.10	5.43	6.53	7.35 ירושלים
5.12	6.00	6.55	7.32 תל אביב
5.11	5.49	6.54	7.30 חיפה
5.12	6.00	6.55	7.32 באר שבע

הפטרה: "ויהי אחרי מות"

מטעמים לשולחן

שמיני עצרת - יום של אחדות ושל השלמת התורה

על הפסוק "שבעת ימים תקריבו אשה לה' ביום השמיני מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם אשה לה' עצרת הוא" (ויקרא כג, לו) מובא ברש"י מהמדרש: "עצרת היא - עצרתי אתכם אצלי, כמלך שזימן את בניו לסעודה לכך וכך ימים, כיון שהגיע זמן להפטר אמר: 'בני, בבקשה מכם עכבו עמי עוד יום אחד, קשה עלי פרידתכם'". רבי ישראל מרוזין זצ"ל באר את דברי המדרש הזה על דרך הרמז: "קשה עלי פרידתכם" - קשה בעיני לראות את פרווד הלבבות שיש ביניכם. משום כך, תעכבו את עצמכם עוד באהבה וברעות. היוצא מדבריו, שיום זה של שמיני עצרת נקבע לדורות, ליום של אהבה ואחוה בין בני ישראל, ומניעת פרווד לבבות. עוד מצינו, שנהגו בתפוצות ישראל לקבוע את יום שמיני עצרת ליום של סיום התורה והתחלתה מחדש, ושומחים בו שמחה גדולה עם התורה, עד ששמו של החג נקרא גם "שמחת תורה". ובאמת צריך להבין, במה התיחד יום טוב זה משאר ימים טובים, שדוקא הוא נקבע לשני הדברים הגדולים הללו: סיום התורה ואהבת ישראל. בספר "בית אלפא" מבאר ששני הדברים הללו - סיום התורה ואהבת ישראל - קשורים זה בזה, ובהקדמת דברי הגמרא (שבת לא ע"א): "שוב מעשה בנכרי אחד שבא לפני שמאי, אמר לו: גירני על מנת שתלמדני כל התורה כולה כשאני עומד על רגל אחת, דחפו באמת הבנין שבידו. בא לפני הלל, גיריה, אמר לו: 'דעלך סני, לחברך לא תעביד' - זו היא כל התורה כלה. ואידך פרושה הוא - זיל גמור". במאמר הזה ישנם כמה דברים הטעונים באור: א. מה היתה כונת הגוי באמרו: "כשאני עומד על רגל אחת"? ב. כיצד באמת נכללת כל התורה במצות "ואהבת לרעך כמוך"? ג. מה הכונה בדברי הלל שכל התורה היא פרושה של "ואהבת לרעך כמוך", ובדבריו לגר - "ואידך זיל גמור"? יתכן לומר, שהגוי בשאלתו רמז להלל על הקושיה שהוזכרה בתחית דברינו וכך אמר: אני מתנה את הגיור בכך שתלמדני למה "את כל התורה על רגל אחת" - מדוע קבעו את סיום התורה ואת התחלתה מחדש לרגל הזה המסים, לשמיני עצרת דוקא, ולמה לא קבעו לרגל אחר, כגון לשבועות שהוא יום מתן תורה, או לראש השנה או לפסח? השיב לו הלל: יודע אתה מדוע נבחר יום זה ליום שמחת התורה? בגלל היותו יום מיוחד ומסוגל לאהבת אחים ולמניעת פרווד. כי התנאי לקבלת התורה ולקיומה בשלמות, הוא האחדות בינינו, וכשאין אחדות - התורה איננה שלמה, בית המקדש חרב וכל העולם כולו נמצא בסכנה. הוסיף הלל ואמר לו: ומנין לנו, שענין זה הוא בשמיני עצרת דוקא? כי: "ואידך זיל גמור" - בשאר המועדים, צא ולמד, שהתורה נתנה טעם מפורש לכל מועד ומועד. פסח - בגלל יציאת מצרים, שבועות - חג הקציר, סכות - חג האסיף, וכן שאר המועדים. רק על שמיני עצרת לא נתפרש טעם בתורה. רק על ה'רגל אחת' הזה, לא כתבה התורה את טעם החג, והטעם נרמז בשמו של החג - 'עצרת', שתעצרו את עצמכם, כי קשה עלי הפרדה שלכם זה מזה. יתכן שזה נרמז בכך שסיום התורה הוא באות ל', וראשיתה באות ב' - 'לב', לרמז שסופה צריך להיות נעוץ בתחילתה, להיות כולנו בלב אחד בלא שום פרווד. הרבי רבי דוד צבי שלמה מלעלוב זצ"ל הוסיף לפרש בדרך זו את המאמר "קשה עלי פרדתכם", שהנה שנינו בסוף מסכת חגיגה, וכך נפסק להלכה ברמב"ם (הלכות מטמאי משכב פ"א ה"ט): "טמאת עם הארץ ברגל כטהורה היא חשובה, שכל ישראל חברים הן ברגלים וכליהם כלם ואוכליהם ומשקיהן טהורים ברגל, מפני שהכל מטהרין עצמן ועולים לרגל, לפיכך הן נאמנים כל ימות הרגל בין על הקדש בין על התרומה. משעבר הרגל - חוזרין לטמאתן". הרי שבימי הרגל כולם חברים הם - אוכלים ושותים בצוותא, ומיד עם עבור הרגל מתפרדים אחד מחברו, אין אוכלים ביחד ואף מנגיעת מי שאינו חבר נזהרים. פרווד זה קשה לפני הקב"ה, ולפיכך הוא אומר: עכבו עוד יום אחד בתוך רגל, המשיכו עוד יום אחד באחדות, כי "קשה עלי פרדתכם" - קשה לי לראותכם נפרדים זה מזה.

ומתוך האור

ההלכה השבועית

הלכות שמיני עצרת

א. וכתב הרמב"ם (פ"ח מהל' לולב הלכה טו), השמחה שישמח האדם בעשיית המצות ובאהבת השי"ת שצוה עליהן, עבודה גדולה היא, ומעבודת השם היא, וכל המונע עצמו משמחה זו ראוי הוא להפרע ממנו, שנאמר בקללות, תחת אשר לא עבדת את ה'א בשמחה ובטוב לבב וכו'. וכל המגיס דעתו וחולק כבוד לעצמו ומתכבד בעיניו במקומות אלו בהמנעו משמחה של מצוה זו, הוא חוטא ושוטה, ועל זה הזהיר שלמה ואמר (משלי כה כו), אל תתהדר לפני מלך. ואדרבה כל המשפיל עצמו ומיקל גופו במקומות אלו הוא הגדול והמכובד העובד מאהבה. וכן אמר דוד מלך ישראל (שמואל ב' ו, כב) ונקלותי עוד מזאת והייתי שפל בעיני, ואין הגדולה והכבוד אלא לשמוח לפני ה' בשמחה של מצוה, שנאמר והמלך דוד מפזז ומכרכר לפני ה'.

ב. כשעושים ההקפות עם ספרי התורה בשמחת תורה, וממשיכים שעה ארוכה בשירים ותשבחות, מותר לזקנים וכן לחולים הסובלים מחולשת רגליהם לישב בין הקפה להקפה, ודאי שיעמדו לכבוד הס"ת בעת ההקפה בלבד, וכן בעת שמחזירים את ספרי התורה להיכל, יעמדו לכבוד התורה, והבריאים על עמדם יעמדו עד שיחזירו את הספר תורה להיכל. ובסיום ההקפות, כשמחזירים את ספרי התורה לארון הקודש, ישירו יחדיו המזמור "הודו לה' קראו בשמו", שאמרו שלמה המלך בעת שהכניס את הארון בבית המקדש. (חמדת ימים דף רלו ע"א. יפה ללב ח"ב ס' תרסט סק"ו).

חזון עובדיה

אהבתם את העלון? רוצים לקבל אותו כל שבוע עכשיו גם בדוא"ל ובואצפ?

שלחו אלינו את כתובתכם למייל: tifaret@hasdeyionon.org או הכנסו ל- www.hasdeyionon.org או בואצפ: 050-9580500

הצלה ממוות לחיים

יהודי נכבד מחשובי תושבי העיר מונסי שבארה"ב נוהג להגיע מידי שנה לכבוד ירח האיתנים לארץ הקודש, לחגוג את הימים הנוראים בצל רבו וקהילתו ובקרב בני משפחתו בירושלים עיר הקודש ת"ו.

בעת מגיפת הקורונה כאשר הרשויות הטילו סגרים ומגבלות שונות ומשונות מחת מגפת הקורונה, וקשרי התעופה נעשו קשים ומסובכים, לא הייתה אפשרות של טיסה ישירה לארץ הקודש, והוכרח להגיע ארצה דרך מדינות אחרות. וכך מצא את עצמו בתיאום תאריכי יעד משתנים מהיום למחר, כאשר בכל העת מתחלפים להם צבעי 'רמזור' המדינות מאדום לכתום ומירוק לאדום בוהק, וחוזר וחלילה...לאחר שבחסדי השי"ת היה בימים הנוראים בארץ הקודש, קיבל שיחת טלפון דחופה באחד מימי חול המועד סוכות ממנהל הנסיעות האישי שלו, שהודיעו שעכשיו ממש התפנה עבורו מקום בטיסה היוצאת בדחיפות למחרת עם שחר אל אחת ממדינות אמריקה הגדולה, ומשם יצטרך להמתין לטיסה לכיוון מונסי שבניו יורק. בליט ברירה נאלצו האיש וזוגתו לארוז את מזוודותיהם בזריזות ולהחיש את צעדיהם אל שדה התעופה, לא לפני שעברו את כל הבדיקות הקפדניות בטרם העלייה למטוס. למחרת בעלות השחר נפרדו בדמעות מבני משפחתם, ומיהרו אל הטיסה המיוחדת שהקלה את דרכם ביציאתה היישר אל ארצות הברית. אולם עם נחיתת המטוס באותה מדינה נידחת שבאמריקה, התברר להם שזה עתה סגרו שלטונות ארצות הברית את השמיים לטיסות פנים, ובימים הקרובים לא תצא שום טיסה לניו יורק! הידיעה הזו נחתה עליהם בימים קשים ביותר, הלא בעוד ימים ספורים יחול יום הושענא רבא ולאחריו חג שמיני עצרת וחג שמחת תורה, היכן אפוא יחגגו את החגים הקדושים הללו? בליט ברירה נאלצו לתור אחר בית מלון מקומי לימים הבאים. הם ביררו האם יש באותה עיר קהילה יהודית כלשהי, ואכן נודע להם על קהילה אורתודוקסית קטנה שבקצה העיר. הם שכרו חדר בבית מלון שבקרבת בית הכנסת המקומי, ואת תפילות החג ערכו באותו בית כנסת קטן שרוב מתפלליו היו יהודים אמריקאים מודרניים המשתייכים לקהילת "יאנג יזרעאל" האמריקאית. והנה בהגיע יום טוב אחרון, הלא הוא חג שמחת תורה של גלויות, בעת עריכת ההקפות הקדושות לכבודה של תורה ניגש להנהיג את ההקפות איש זקן אחד, שעל אף גילו המבוגר היה מפזז ומכרכר בריקודין עילאין. בכל עת ההקפות לא כהתה עינו ולא נס ליחו כשהוא משמח את כל המתפללים בעוז ותעצומות ומעודדם לרקוד ולקפוץ בכל הכח! היה זה מחזה מרהיב ומדהים, לראות יהודי זקן יותר מבן תשעים (!) שרוקד ומקפץ כנער צעיר בשמחת תורה. לאחר התפילה בעריכת הקידוש הגדול של 'חתן תורה' כנהוג, שלא היהודי האורח ממונסי את אותו זקן: אמור נא לי במטותא, לשמחתך הגדולה מה זו עושה? בטוחני שישנה סיבה טובה לריקודין הנפלאים ולשמחתך הגדולה ביום שמחת תורה דייקא. אספרה לפניך דברים כהויתן, פתח הזקן הנרגש: בירח אלול תרצ"ט כשפרצו הגרמנים ימ"ש בקול רעש גדול לפולין וכבשוה בתרועות נכנסו אל העיר לודז' הגדולה. כדרכם בכל מקום בואם שטעו היישר אל מרכז העיר במצעד ניצחון ראוותני, ותיכף ה תפזרו הנאצים האכזריים בכל רחבי העיר, כשהם מטילים בכל מקום הרס וחורבן באימה ופחד ובעתה. וכדרכם בכל ערי הכיבוש ניגשו תחילה להריסת בית קברות הגדול של העיר, ולשריפת בתי כנסיות וישיבות ומוסדות הקודש. סכנה גדולה הייתה ליהודים באותם ימים להתהלך ברחובה של עיר ששרצה מלאכי חבלה רבים, ואוי לו ליהודי שנפגש עם נאצי צמא דם! בחג שמחת תורה שנת ת"ש יצאתי

חרש עם שחר לתפילת החג שהתקיימה באחד המרתפים הנסתרים, והנה רואה אני בדרכי חייל גרמני צעיר המתנכל לאיש יהודי. הוא פשוט נהנה להתעלל בו מ כל צד באכזריות נוראה, הכהו עם האלה שבידו מכות נמרצות, משך בפאותיו ובזקנו בחוזקה, וקללו והשפילו ללא הרף. לא יכולתי לחשוט בצערו של היהודי, ובראותי כי אין עוד חיילים בשטח התקרבותי מהרה אל הזירה. הפתעתי את החייל מאחוריו והנחתתי עליו כמה מכות קשות ונאמנות. מרוב בהלתו עזב החייל את היהודי המסכן, שניצל את ההפוגה הרגעית, לקח את רגליו וברח מן הזירה כל עוד נפשו בו. כשנוכחתי שברוך ה' עלתה בידי להציל את היהודי המוכה, עזבתי חיש את הגרמני והתחלתי אף אני לנוס ולברוח, אך החייל התעשת מהרה, קם על רגליו בכעס גדול, וצעק לעברי: "על חוצפה שכזו אתה תשלם בחיין!" הוא דרך את נשקו והחל לרוץ ולרדוף אחרי, כשאני בורח כדי להציל את נפשי בכל הכוחות. כך התרחש לו 'מרדף' על פני רחובותיה של לודז' הגדולה בעצם יום שמחת תורה. בסופו של דבר היה החייל מאומן יותר ממני בריצתו והצליח לתופסני. בראותי כי כן והבנתי שהנה קצי קרב, גאתה לפתע שמחה גדולה בלבבי, על שזכיתי להציל נפש מישראל, שכל המציל נפש אחת מישראל כאילו קיים עולם מלא (סנהדרין לז'). ולעוצם שמחתי הגדולה שהשתלבה היטב ביחד עם זמן שמחתנו של שמחת תורה, התחלתי לפתע לרקוד בכל עוז, כך באמצע הרחוב. רקדתי על מקומי בשמחה ובתעצומות, כשהחייל המרושע עומד נכחו נדהם ונפעם! הוא צעק וצווח ככרוכא, "דו יודה! וכי אינך יודעו כי דויטש לנד איבער אלעס! (גרמנה מעל הכל... עפ"ל). ועל חוצפתך הגדולה להכות חייל גרמני אני יורה בך כאן ועכשיו! אך בטרם אלחץ על ההדק עליך לכרוע כאן ועכשיו על ברכיך ולחפור לך את קברך במו ידיך!" "נו, שנעלער! שנעלער!" שאג הגרמני. אבל אני הייתי כולי אחוז דבקות בעבודת הריקודים הגדולה של שמחת תורה, ולא נתתי אל ליבי כלל להקשיב לפקודתו של הנאצי. פשוט המשכתי לרקוד ולרקוד כל עוד רוחי בקרבי. חשב לו הנאצי, שכנראה זהו דווקא חפצי ורצוני עתה למות כך על קידוש השם, ולכן רוקד אני בשמחה הגדולה הזאת. לפיכך בבת אחת שינה את טעמו, והחל לצרוח: "שמח אתה למות כאן? הא! לא אתן לך את התענוג הזה! אתה לא תמות אצלי כל כך מהר! אתה עוד תראה את נחת זרועי, אשלח אותך מכאן אל מחנות העינויים הקשים והסדיסטים ביותר!" תפוס אפוא החייל בידי, והובילני אחריו אל בית המפקדה הצבאית שהקים צבא הריין בלודז' הכבושה. אולם באחד מעיקולי הדרך, כשעברנו דרך סמטה צדדית קטנה, עזבתי לפתע בכוח את לפיתתו של החייל וברחתי. החייל החל כמובן רודף אחריי בכל כוחו, אך כאן עמדה לזכותי ההיכרות הטובה שלי עם כל רחובותיה הקטנים והמפותלים של עיר מולדתי לודז', וכל נעלמתי מהרה בין הסמטאות הצרות והמעוקלות, כשהחייל לא מצליח לתפוס לאיזה כיוון ברחתי, וכך ניצלתי ברגע האחרון ממוות לחיים. לפיכך בכל שנה ושנה בהגיע זמן שמחתנו של שמחת תורה, מתמלא לבבי שמחה של מצווה, בזיכרון אותו מאורע שבזכות הריקודים של שמחה ניצלו חיי. ולפיכך מרבה בריקודים בזה היום להודות ולהלל לפניו יתברך על הניסים והנפלאות שעשה עמדי", סיים הזקן את סיפורו המרתק. על אותו מקרה התבטא היהודי האורח ממונסי, שעל אף הקשיים שעברו עליהם בחגיגת הושענא רבא ושמיני עצרת ושמחת תורה בניכר, הכל היה כדאי בשביל לחזות בריקודיו של אותו זקן ולשמע מפיו את המעשה המופלא! כדי שנלמד מכאן כמה גדול כוחה של שמחה של מצווה, שבזכותה ניצל איש ישראל ממוות לחיים טובים ולשלום.

באדיבות הרב צבי נקר הי"ו

עשיתי פדיון ב"חסדי ינון" ונושעתי...

שלום וברכה, אני רוצה לשתף אתכם בנס שקרה לנו במשפחה. לפני חודשיים התקשרתי ל"חסדי ינון" ובקשתי שתעשו "פדיון נפש" לבן של גיסתי שטבע בבריכה בעמנואל. הטביעה היתה ביום שלישי. ביום חמישי נעשה הפדיון. הילד טבע, עבר החיאה ונכנס למצב של הרדמה עם הנשמה בכדי לנסות לייצב את מצבו. אני שמחה לבשר שאחרי רצף של ניסים, תפילות, קבלות והפדיון הנפש כמובן, תודה להשם הילד התעורר ביום ראשון שמיד לאחר מכן כשהוא בהכרה מלאה ובמצב גופני טוב!! פשוט נסי נסים. ברוך ה' אשר לא הסיר תפילתי וחסדו מאתי...

הבת שלי היתה בתקופת גמילה מטיטול, היא היתה גדולה כבר, וכל מה שניסינו לא עזר, היא לא היתה בשלה רגשית לזה בכלל. בנוסף היה לה חשש לפזילה בעין וליקוי בשמיעה... זאת היתה חבילה לא קלה עבור ילדה קטנה. לאחר שקיבלנו את כל ההבחנות האלה, היתי נחושה לעזור לילדה, ופניתי ל"חסדי ינון" שיעשו לה "פדיון נפש". קודם כל היא נגמלה לגמרי תוך שבוע וחצי, מאז הפדיון. זה כבר וואו... לגבי הפזילה, הגענו למומחה שאמר שאין לה שום פזילה ברוך השם, נשמנו נשימה עמוקה, ולבסוף בענין השמיעה התברר שיש לה נוזלים באזניים, בהתחלה זה עבר מאוזן לאוזן, ורק בבדיקה השלישית יצא הכל תקין, ברוך השם... ברוך השם! כל זה קרה בניסן, ומאז אני רוצה להתקשר להודות, ולבשר בשורות טובות, אבל היו מניעות, עד שהיום יצא לי להתקשר... תודה לבורא עולם רופא כל בשר ומפליא לעשות... ר.ה.

סמא דחיי - הסגולה הטובה ביותר להצלחה

שמר פיו וקשונו שמר מקצרות נפשו (פסד, בראייה)

השומר לשונו פדיון, יהיה נפר לכל חשיבות היכולו בגן עדן

הלוא ידוע הוא, שעל ידי שהאדם מתדבק בעבודתו של הקדוש ברוך הוא לקים מצותיו, נברא לכבודו שם היכל קדוש בפני עצמו להתעדן בו, כדאיתא במדרש קהלת (פרק יב ה'), אך יותר מדיק גמרא בבא מציעא פ"ג: שלכל צדיק וצדיק נתנית לו מדור בפני עצמו לפי כבודו.

ואם כן הדבר, האדם שהוא זהיר בימי חייו מעריות, אף ששכרו יהיה עבורו הגם כן גדול, ויתן לו מקום מוכן להתעדן בו נצח, אף על פי כן המין ההיכל הזה ותענוגיו מצוי הוא אצל רב ישראל בגן עדן, ולא מנכר בזה חשיבותו כל כך, דהלוא רק מעוטן נכשלין בעריות, ואם הוא זהיר בגזל, שרבן נכשלין בו, אף על פי כן אין ההיכל הזה גדול חשיבותו כל כך, דהלוא רק רבן בגזל, ומעוטן שומרין עצמן מעון זה. אם כן יש להם היכל כמותו.

אבל אם יהיה זהיר במדת שמירת הלשון בכל פרטיו, חשיבות היכולו, שנברא על ידי מצוה זו, יהיה מנכר לכל בגן עדן. דהלוא באבק לשון הרע כלן נכשלין [אם לא מי שמתעורר בנפשו שלא להתרפות מזה], ואין להם מין היכל קדוש כזה כמותו.

(שמירת הלשון לח"ח צ"ל שער התורה פ"י)

לפני כשנתיים, ילדתי בשעה טובה פג ב1700 גרם. יומיים לאחר הלידה, ירדתי למטה לקפטריה, לשותות משהו, התעלפתי שם ואבדתי את ההכרה. היה לי דימום פנימי במח. ישר הובילו אותי לטיפול נמרץ. כמובן שאני לא זוכרת כלום. אני רק יודעת שאמי שתחיה, ברגע שנודע לה מה קרה לי, מיד עשתה לי "פדיון נפש" ב"חסדי ינון". והשבח לבורא עולם, הדימום נעצר, הכל נעצר, נעלם, אין לי אפילו מילים לתאר מה היה. גם לא מבחינה רפואית. אני רק יודעת שהכל נעלם וחזרתי פשוט לתפקד רגיל, והשתחררתי הביתה... התקשרתי עכשיו בשביל חברה ונזכרתי לשתף ולהודות לשם יתברך, מודה לו כל רגע ורגע...

מ.ר. מהשומרון

לגיסתי היתה בעיה במעים ל"ע, פחדנו שתצטרך לעבור ניתוח בגלל מצבה, וזה לא דבר פשוט בכלל. הזמנו עבורה "פדיון נפש" ב"חסדי ינון". ולאחר שהפדיון נעשה, הסתבר שיש לה קשר והדבקה במעים. אז במקום ניתוח עשו לה טיפול מיוחד בלייזר ושחררו את הקשר וההדבקה. וברוך השם הטיפול הצליח, הכל יצא תקין ונמנע הניתוח. תודה לבורא עולם ולשליחיו הטובים, אין עוד מלבדו!

בעילום שם

אני חיבת לשתף מה שקרה לי... לפני כמה שבועות הזמנתי "פדיון נפש" ב"חסדי ינון" עבורי, ובין היתר בקשתי שלא יהיה לי הפסד ברכוש ולא תקלות. וממש באותו יום, האוטו שלי נתקע. חשבתי לעצמי הכל לטובה, מזל שנתקע בשטח בנוי וגם זה לטובה. הזמנתי גר אבל עד שהגר הגיע, בעלי הגיע לפניו, בדק את האוטו ושם לב שהמצבר נגמר. צריך רק להניע עד העיר שאנו גרים בה ומשם כבר נרכוש מצבר חדש. בטלנו את הגר, בנוסף רכשנו מצבר במחיר מוזל והכל, תודה להשם, עבר כלא היה...

בעילום שם

בסיעתא דשמיא

הספר שיוציא אותך מהדאגות

שער הבטחון המתורגם מאת רבנו בחיי אבן מקודה זצ"ל.

מהדורה חדשה ויחודית מתורגמת לשפה עכשווית וקולחת מצורפת הסגולה לכרנסה של הרב סגל

חדש!

ניתן להשיג "בחסדי ינון" 03-6182992

מטבע הישועות של הצדיק

המסוגל להגנה מעין הרע, מזל, בריאות איתנה, פרנסה בשפע

לשמירה, ברכה והצלחה

לפרטים בקו הישועות 03-6182992

ארגון "חסדי ינון" עורך תיקון פדיון נפש

תיקון זה הוכח שפועל ישועות

פרטים בקו הישועות 03-6182992

לזכוי הרבים - ניתן לשלוח סיפורי פדיונות

לפקס 077-2182992 או לוטסאפ 050-9580500. נא לציין שם וטל. הפרטים נשארים במערכת או יפרסמו לפי בקשת השולח

החיזוק השבועי

שמחת תורה - התורה נושאת אותך

בהקפות של שמחת תורה איש זקן נשא בזרועותיו ספר תורה. ניגש אליו אדם שעמד בסמוך ושאלו: "כבודו, לא קשה לך לשאת את ספר התורה? הרי אתה זקן וחלוש, וספר התורה כה כבד!" "אדרבה" השיב הזקן, "בחרתי דווקא בספר התורה הגדול ביותר, משום שנאמר כי 'התורה נושאת את נושאי' ככל שספר התורה יהיה כבד יותר, כן יוקל עליי לשאת אותו... אספר לך סיפור אישי... כשגורשו היהודים לתוך גטו ורשה, נאמר להם שאם הם לא ירוצו - יכו בהם. היה שם זקן בן שבעים, כפוף וחולני, שאחז בידו של נכדו הקטן. בשעה שהם רצו יחד נפל הילד ונחבל ברגלו. כשהילד קם מנפילתו הוא צלע. הסבא, שחשש שמא הנאצים יכו את הילד באלות, הרים אותו על כתפו והכריח את עצמו להמשיך לרוץ. "מה אתה עושה?" שאל אותו אחד היהודים "הרי אתה בעצמך בקושי יכול לרוץ, אתה זקן וחלש, איך אתה יכול בנוסף לשאת את הילד על כתפיק?" "אתה טועה" השיב הזקן, "לא אני נושא את הילד, הילד הוא זה שנושא אותי. אלמלא הוא לא הייתי מסוגל לעשות אפילו צעד אחד..." לכל אדם יש בנק מטרות שאותן הוא מעוניין להגשים. כל אחד לפי רצונו, כל אחד לפי הבנתו. אולם לכולנו יש גם בנק עם שש מאות עשרים מטרות אותן אנו צריכים להגשים - אלו הן המצוות. דבר אחד מפריד בינו לבינו - יצר הרע. אותו יצר המנסה למנוע מאיתנו לקיים את המצוות, את לימוד התורה, את המשך השרשרת העצומה של העם היהודי. מטרתו קלה ביותר - להכניס בנו ייאוש. עלינו לזכור את משפטו של אותו זקן מוורשה: "לא אני נושא את הילד, הילד הוא זה שנושא אותי..." כשאנו מקיימים מצווה כלשהי, המצווה הזו מחזיקה אותנו, מרימה אותנו, מסייעת לנו לעשות אותה ועוד מצוות רבות. כשאנו שואפים להגשים מטרה נעלית כלשהי, אותה מטרה נושאת אותנו, מרימה אותנו ומשם והלאה שום משימה אינה נראית לנו קשה או בלתי אפשרית. אין דבר כזה בלתי אפשרי - אצל יהודי הבלתי אפשרי אינו קיים. לעולם אל תיכנס לייאוש. אם חלילה נפלת, פספסת תפילה או מצווה, זוהי רק עצת היצר. כל שעליך לעשות הוא לקום, להתחיל מחדש, לתת למצווה, למטרה שלך לסחוף אותך אליה, לתת לה להרים אותך, לתת לה כוח ורצון כדי לסחוב אותך עימה לעולם שכולו טוב. זכור! לא אתה זה שמקיים את התורה, התורה היא זו המקיימת אותך...

רונן קרתא

שו"ת הלכתי

מאת הפוסק הגאון הגדול רבי עמרם פריד שליט"א

שבת שמחת תורה

מותר לחתוך ביו"ט ירקות לסלט בלי שינוי כיון שהוא כמו שום בצל ושחלים שאין צריכים שינוי. מותר לרסק ירקות במזלג אף ללא שינוי כלל. מותר לגרד במגרדת [פומפייה] פירות וירקות ביו"ט, ונכון לשנות ע"י שיעשה זאת על השולחן וכדו' או שישתמש במגרדת מצידה השני. מותר לחתוך פירות וירקות לחתיכות גדולות קצת כדרכו בסלייסר, ואם חותך לחתיכות קטנות דינו כמגרדת שנכון לעשותו בשינוי. מותר לכתוש שום בכותש שום כדרכו, ונכון גם בזה לשנות. מותר למעוך תפוז"א במועך תפוז"א ונכון לעשות כן בשינוי כגון על שולחן וכדו'. לשה הותרה ביו"ט ולכן מותר להכין סלט ביצים ומיונז ביו"ט כרגיל. גלי - יש להכינו מערב יו"ט כיון שטעמו טוב כשנעשה מבעוד יום, ואולי טוב אף יותר.

הערות והארות על הלכות אלו ניתן לשלוח למייל:

6191265@GMAIL.COM

הפרשה המצויירת

// מתוך מדור "מטעמים לשולחן" //

לע"נ נח בן טראקי ז"ל, יסמינה בת מסעודה ז"ל, יהושע בן עזיה ז"ל, רחל בת פלילה ז"ל, יעקב בן רוזה ז"ל, אמילי בת רוזה ז"ל, צבי בן אילנה ז"ל, יורם בן אסתר ז"ל

לפרסום והקדשה ניתן לשלוח לפקס 077-2182992 או לטלפון 03-6182992. הארות והערות יתקבלו בברכה...

ניתן לתרום ל"מסדי ינון" בכרטיס אשראי בקו הישועות 03-6182992 ובבנק הדואר חשב' 3640582 ע"ר 580437440